

1917-01-31

þÿ š Å À Á ¹ ± ⁰ Ì Â ¡ Í » ± ³/₄ - ± Á . 5 6 3

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9764>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Τὸ συνδρομητικὸν εἶναι προπληρωτὸν ὑποχρεωτικόν.
ΕΝ Τῷ ΕΣΤΕΡΙΚῷ: Ἐτήσιον 10 Ἐτάσια 5 Ἐξάμηνον 3
ΕΝ Τῷ ΕΣΤΕΡΙΚῷ: Ἐτήσιον 12 Ἐτάσια 6 Ἐξάμηνον 4
Τὴν ἐκαστοῦ φύλλον γράσει 9.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

Τῆς Διευθύνσεως

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ

ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.— Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΑ'

ΑΡΙΘ. 563

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΙ (Κύπρου),

τῆ 31ῃ Ἰανουαρίου 1917.

Ἡ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ ΚΑΙ Ἡ Μ. ΑΣΙΑ

ΤΑ ΔΙΚΑΙΑ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΟΤΗΤΩΝ

Ὁ πολεμικὸς ὁστρὸς ὑπὸ τοῦ ὀλοῦ ἐκκλινόμενος σήμερον τὰ μεγάλα εὐρωπαϊκὰ Κράτη δὲν ἐπιτρέπει τὴν νηραλιότητα καὶ τὴν εὐθυκροίαν εἰς τὰς διανοίας τῶν ἀρχόντων καὶ ἡγετῶν αὐτῶν, καὶ διὰ ταῦτα ἡ ὑψηλὸς ἀπέδη θέατρον τῆς μεγίστης καὶ φορικωδιστάτης σφαγῆς καὶ τοῦ ἀλλοτισμοῦ τῶν μάλλον πεπολιτισμένων λαῶν.

Ὁ νεώτερος πολιτισμὸς περιέπαιον εἰς ὄλιγον καὶ αἱ δίκαιαι ἐν τῷ βίῳ ἀπολαύσεις ἐγένοντο τὸ κύριον καὶ πρωτεύον μέλημα ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων. Ὁ οικονομικὸς ἀνταγωνισμὸς καὶ ὁ περὶ οικονομικῆς ἐπικρατήσεως ἀγὼν ἐν τῷ κόσμῳ ἐπλήρησαν μετὰ τῶν ἐθνῶν, καὶ οἱ τῶν μάλλον πεπολιτισμένων, τὸν περὶ ὑπάρξεως ἀγὼνα τῶν ἀλόγων ζῴων καὶ τῶν θηρίων, καὶ τοῦ τοιοῦτου ἀγῶνος ἀποκλείονται καὶ λογικῆ καὶ ἠθικῆ καὶ πᾶσα ἀρχὴ ὑψηλῆ καὶ εὐγενῆς.

Μακρὰν τοῦ ἀγρίου καὶ μανικοῦ τοιοῦτο ἀγῶνα ἰαίματος ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας Δρ Οὐίλσον καὶ διεργμηνεὺς τὰς ἠθικὰς καὶ μεγάλας ἀρχὰς τῆς ἀληθοῦς πεπολιτισμένης ἀνθρωπότητος ἀπὸ τῆς ὑψηλῆς αὐτοῦ θέσεως ἐκόλλησε παύσιν αὐτοῦ πυρὸς καὶ τοῦ φρόνου πρὸς τοὺς ἐμπολέμους καὶ ἐκάλεσεν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην καὶ ἀνάνηψιν ἀπὸ τῆς μέθης τοῦ αἵματος, καὶ ἀπήνησαν οὗτοι δι' ἀγροῦν γέλωτος καὶ εἰρωνείας.

Ὅσοι παρῆσαν εἰς θηριοτροφίαν κατὰ τὴν διανομὴν τῆς τροφῆς εἶδον ὑπὸ τῆς ὀμῆς τοῦ ὤμου κρέατος νὰ σκιρτῶν ἐν τοῖς κλωδαῖς αὐτῶν τὰ ὠμογάγα θηρία, νὰ ἐκπέμψωσι φλόγας οἱ ὀφθαλμοί, νὰ διανοίγωσι πλατύτητα τὰ στόματα αὐτῶν καὶ νὰ τραχύνται εἰς τὰ ὀρύγματα τρομακτικῶς, διότι ἡ σιγμὴ αὐτῆς ἐπίκειται ὅλα τὰ θηριώδη καὶ ἀγρία ὀρμήματα ἐν αὐτοῖς, ἐπειδὴ πρόκειται περὶ τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν. Κατὰ τὴν σιγμὴν ἐκείνην οὐτε ἡ φωνὴ τῶν θηριοδαμασιῶν, οὐτε τῆς μάστιγος ὁ κροταλισμὸς, οὐτε τοῦ πυροβόλου ὁ κρότος εἶνε ἀντιληπτός ὑπὸ θηρίων, ὡς τὴν ὑπαρξίν διην ἀπορροφῆ ἡ ἀγρία ἐπιθυμία τῆς τροφῆς.

Ἐν μέσῳ τοῦ παμμεγέθους Ἑνωπιακοῦ θηριατροφείου τῶν ἀνταχόμενων ἐθνῶν ὁ 19 Ὀὐίλσον μάτην ἐσπίλει τὸ κήρυγμα τῆς εἰρήνης, καὶ προέβαλε τὰς ἀδελφότητας καὶ ἀσφαλείας ἀρχὰς ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας καὶ εὐθυκροίας τῆς πεπολιτισμένης ἀνθρωπότητος, τὰς ἀρχὰς τῆς ἐλευθερίας τῶν θαλασσῶν καὶ τῶν μεγάλων

ὁδῶν συγκοινωνίας καὶ τὰ δίκαια τῶν ἐθνότητων.

Τοῦ λοιποῦ ἡ τύχη τῆς ἀνθρωπότητος ἀπὸ τοῦ τρομεροῦ αὐτοῦ πολέμου ἐναπόκειται εἰς τὰς ἀνεξέλεγκτους βουλὰς τῆς θείας Προνοίας, τῆς ὑπερτάτης πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς δυνάμεως τῆς ἰσχυροῦς τῶν κόσμων σύμπαντος, εἰς ἣν φαίνονται μὴ πιστευόμενοι σήμερον οἱ ἐμπολέμοι λαοί. Γοργῆ δὲμος ἀνασκήπτους εἰς ἱστορίας τῆς ἀνθρωπότητος διδάσκει καὶ παιδεύει περὶ τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς καὶ τῆς ἀκαταμάχητον δυνάμεως, καὶ τιμωρὸς τῶν ἀπιστούντων καὶ ἀσεβούντων εἰς αὐτὴν ἐπέρχεται ἡ Νέμεσις.

Διὰ ταῦτα ἡμεῖς οἱ ἀνήκοντες εἰς μικρὸν ἀλλ' ἔνδοξον ἔθνος, ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἐξυπηρετήσαν τὴν ἀνθρωπότητα καὶ διδάξαν καὶ φωτίσαν αὐτὴν διὰ τοῦ πνευματικοῦ ἡλίου τοῦ ἐλληνικοῦ στερωμάτος, ἐν μέσῳ τοῦ ἀγρίου καὶ ὤμου ἀλλολοσπαραγμοῦ τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν μετὰ τοῦ χοροῦ τῶν γερόντων ἐν «Ὀιδίποδι Τυρανῶν» εὐχόμεθα τὴν αὐτὴν εὐχὴν

«Εἰ μοι εὐνοίη φέρονται
μοῖρα τὴν εὐσεπτον ἀγέλαον λόγων
ἔργων τε πάντων, ὧν νόμον πρόκειται
ὀπίσθεας, ὄρασαν
δι' αἰθέρα τεκνοθέοντας...»

ὡς πιστεύοντες μετὰ τῶν μεγάλων προγόνων ἡμῶν καὶ ὡς χριστιανοὶ μάλιστα σήμερον ἀκίρατον, αἰώνιον καὶ ἀκατάλυτον τὸ κράτος τῶν θεῶν ἠθικῶν νόμων, παρὰ πᾶσαν τὴν βίαν καὶ τὴν ὀμότητα τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν.

Διὰ ταῦτα οὐδ' ἐπὶ σιγμῇ ἀποβάλλομεν τὴν πίστιν ἐπὶ τὸ ἐθνικὸν μέλλον ἡμῶν, ἐφόσον ἐμμένομεν εἰς τὰς αἰωνίους ἀρχὰς καὶ πιστευόμεν ἀκραδάντως ἐπὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἰσχύον αὐτῶν, ἀναλογιζόμενοι δι' ἡ πίστις αὐτῆς διέσωσε τὴν ἡμετέραν φυλὴν ἀπὸ πλείστων καὶ μεγίστων κινδύνων, καὶ ἡ θεία Πρόνοια ἐπιτυλοῖται ὡς ἐπαθλὸν τῶν ἀγῶνων καὶ τῶν μαρτυριῶν τὴν τελικὴν ἀπονομὴν τοῦ στεφάνου τῆς δικαιοσύνης.

Ὅσονόητοι, ἄρα, ἀντίθετα, δεινὰ, ἐπιφοβὰ καὶ ἀπειλητικὰ παρὰ ἰσταντα σήμερον τὰ τε διεθνή καὶ τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν πράγματα, ὡς ἐβέβαιον δι' ἡ θεία Πρόνοια παρὰ πᾶσαν τὴν βίαν καὶ τὴν ὀμότητα τῶν ἰσχυρῶν ὁ ἀποκαταστήσῃ καὶ πάλιν ἐκκαταστήσῃ τὸ κράτος τῶν θεῶν ἠθικῶν νόμων αὐτῆς καὶ θὰ περιφροσῆται τοὺς μικροὺς ἀλλ' ἐκλεκτοὺς λαοὺς τῆς ἀρκίῃ νὰ πιστεύωμεν, νὰ σωφρονώμεν, καὶ διηγεκῶς νὰ ἐργαζώμεθα πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην.

Τὴν Κωνσταντινούπολιν μετὰ τῶν περιούσιων Πορθμῶν ἐπεδί-

κασαν οἱ Σύμμαχοι εἰς τὴν Ρωσσίαν, δηλαδὴ εἰς τὸν Σλαβισμόν, καθ' οὗ ἄλλοτε αἱ αὐταὶ Δυνάμεις προέβαλλον τὴν μεγίστην ἀντίστασιν καὶ ἠνωμέναι μάλιστα ἐπολέμησαν ἐν Κριμαίᾳ, ἐπιφυλάσσουσαι εἰς αὐτὰς τὴν διανομὴν τῶν Ἀσιατικῶν κτήσεων τῆς Τουρκίας.

Ἡ πολεμικὴ ἀδικία λέει, καὶ μάλιστα δελεαστικὴ ὁδοσ, ἐπιτελεῖται τὸ πολεμικὸν μένος τῶν ἀνταχόμενων, διότι καὶ οἱ πολεμιοὶ τῆς Συνεννοήσεως ἐπὶ τὴν Κων/πολιν καὶ τὴν Μ. Ἀσίαν ἐπιτελοῦν τὰς γαμψοὺς χεῖρας αὐτῶν ἀλλ' ἄλλαι μὲν βουλαὶ ἀνθρώπων, ἀλλὰ δὲ Θεοῦ κελεύει.

Δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐπικρατήσῃ εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια ἐν τῷ παλαιῷ κόσμῳ ἐφόσον τὰ κεντρικώτατα καὶ καιριώτατα σημεῖα ἐπικρατοῦσιν ἐν αὐτῷ μετὰ τῶν ἠπείρων καὶ τῶν θαλασσῶν κρατοῦνται ὑπὸ μιᾶς δυνάμεως ἰσχυρῆς δεσποζούσης καὶ χρησιμοποιοῦσης ταῦτα κατὰ θούλησιν, διότι ἀναγκαῖον περιορίζεται ἡ ἐλευθερία τῆς κινήσεως καὶ ἀναπτύξεως τῶν ἄλλων λαῶν, αἰώνως θὰ καιοφουλακτοῦν διὰ τὸν ἄστυ τὸ μέγα τοῦτο πρόσκομμα, οὐδὲ εἶνε δυνατὴ ἡ ἐξόντωσις λαῶν μεγάλων κεντημένων διὰ τὰ ὄλικα καὶ πνευματικὰ ἐφόδια πρὸς εὐδοκίμωσιν ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ τοῦ κόσμου τούτου.

Διὰ πάντων τῶν παρελθόντων αἰώνων τοῦτο ἐπὶ τῆς ἀιτίας μεγάλων καὶ φοινικῶν πολέμων, καὶ αὐτὸ τοῦτο σήμερον προδικάζει τὸν τρομεροτάτον τῶν πολέμων ἐξ ὧν ποτὲ ἀνέγραψεν ἡ ἱστορία, θὰ ἦτο δὲ μωρὰ καὶ τυφλὴ ἡ ἀνθρωπότης, ἂν καὶ ἀπὸ τοῦ φοβερωτάτου τοῦτου πολέμου δὲν ἐδιδάσκετο ἀπαξ διὰ παντός, δι' ὁ κόσμος ἀνῆκει εἰς ἄπασαν τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ πᾶν ἔθνος ἐν αὐτῷ ἔχει παρὰ τοῦ Δημιουργοῦ δικαίωμα ὑπάρξεως πρὸς ἐπιτέλειον τοῦ προορισμοῦ του.

Ἡ Μ. Ἀσία ἐγένετο ἀνέκαθεν λέια καὶ ἔρμιον τῶν ἰσχυροτέρων καὶ ἀλλεπάλληλων κατακτητῶν ἐκρημαζομένων αὐτῆς, ἐκλιπόντες δὲ μὲς ἡ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον, καὶ τελευταῖος κρηταρχὸς αὐτῆς ἀπέμεινε ὁ Τυρκοὺς, τὴν κυριαρχίαν αὐτοῦ στήριζας μόνον ἐπὶ τῆς σπῆδος του, ἥτις θὰ εἶχε θρασυτοῦν πρὸ πολλοῦ, ἂν μὴ δι' ἀντιζηλείαν παρελείπετο ἡ ζωὴ τοῦ μεγάλου ἀσθενοῦς μέχρι σήμερον, δι' ὀρστικῶς ἐσθίμωσιν τὸ τέλος αὐτοῦ, μόνον δὲ φουκοὶ καὶ νόμμοι κληροκόμοι του ὑπάρχοντες οἱ Ἀνατολικοὶ λαοί, οἱ κεντημένοι ἐπὶ τῶν χωρῶν τούτων προαιώγια καὶ ἀπαράγραπτα δίκαια Ἀσιοντες οἱ ἐμπολέμοι Ἑθνοπαῖκοι λαοὶ νὰ καταλάβωσι τὰς χώρας ταύτας, θὰ γένοιντο ἀδικοὶ κατακτητῆ, συνεχίζοντες τὴν διεδοχὴν τῶν παλαιότερων κατακτητῶν καὶ ὑποκειμένοι εἰς τὴν τελικὴν τύχην ἐκείνων.

Ἡ εὐνοία εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν ἐθνικότητων διὰ τὴν Μ. Ἀ-

σίαν θὰ ἦτο ἡ δικαιοσύνη καὶ συμφοροτάτη λύσις τοῦ δόλου ἐπὶ Ἀνατολικῷ ζητήματι.

Ἡ ὑπαγωγή τῆς Τουρκίας ὑπὸ ἐλεγχον διεθνῆ τῶν σήμερον ἐμπολέμων καὶ ἡ ἐπιβολὴ εἰς αὐτὴν ἀληθοῦς ἐλευθερίας καὶ ἰσότητος μετὰ πλῆθους δικαιοσύνης καὶ ἀσφαλείας ἀνευ ἀναγκῆσεως ἐδνότητος καὶ θρησκείας, θὰ ἐπέτρεπον τὴν ἐλευθερίαν ἀνάπτυξιν τῶν Ἀνατολικῶν τούτων λαῶν καὶ ταχέως θὰ διεκρίνοντο τὰ ὅρια τῆς ἐπικρατήσεως ἐκάστου τούτων πρὸς ἀνίδρωσιν ἐλευθερίας, αὐτονομίας καὶ ἐθνικῶς ὁμογενοῦς ἐπικρατίας.

Πᾶσα ἄλλη λύσις τοῦ Ἀνατολικῷ ζητήματος θὰ ἐνεῖχε τὸ σπέρμα τῆς οὐκαὶς ἀδικίας, ἥς καρπὸς εἶνε πάντοτε πικρὸς καὶ ὀδυνηρὸς ἡ τιμωρία ὑπὸ τῆς Νεμέσεως.

Οἱ μικροὶ ἐν Ἀνατολῇ λαοὶ τοιαύτην τινὰ εὐχόμεθα λύσιν καὶ πιστευόμεν εἰς αὐτὴν πεποινότες δι' ἡ ἰθύνουσα τὰ ἐγκόσμου ὑπεριτάτη πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ δύναμις δὲν ἐγκατέλειπεν ἡμᾶς ἔρμιον καὶ βορᾶν τῶν ἰσχυρῶν.

Ἡ ΘΕΣΙΣ ΚΑΙ Ἡ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

ΕΝ Τῷ ΕΛΛΗΝΙΣΜῳ ΚΑΙ ΕΝ Τῷ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜῳ

Εἶδομεν ἐν τῷ προλαβόντι φύλλῳ τὴν γυναῖκα ἐν τῇ Κ. Διαθήκῃ ἐξαγιασμένην παρ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡμεῖς μὲν ποιούμενοι διάκρισιν πρὸς τὸν ἄνδρα εἰς τὴν ἠθικὴν ἀξίαν αὐτῆς, φαίνεται δὲ πως συμπῶδες διακείμενος πρὸς τὴν ἀδυναμίαν καὶ τὴν ὑποτιμήσιν αὐτῆς ἐν τοῖς χρόνοις ἐκείνοις.

Ἐκ τῶν πράξεων τῶν Ἀποστόλων μαρτυροῦμεν ἐπιπαρῆς καὶ γυναικῆς ἀφιέρωσιν ἐαυτῆς εἰς ἔργα ἐξαιρετικῶς χριστιανικὰ, διὰ τῆς ἐθελοθυσίας καὶ τῆς χριστιανικῆς ἀταπαρνήσεως αὐτῶν ἐπισπόμεναι τὴν θαυμασίαν τοῦ εἰδωλολατρικοῦ κόσμου. Ὁ χριστιανισμὸς ἐιδεθῆ μάλιστα εἰς τὰ κατώτερα κοινωνικὰ στρώματα, εἰς τὴν εἰς τὴν ἀποκαταστάσιν αὐτοῦ τυραννίας τῶν ἰσχυρῶν καὶ τοσοῦτον ἐβρίωξεν ἐξέταθη ἡ χριστιανικὴ πίστις καὶ διδασκαλία εἰς τὰ στρώματα ταῦτα, ὡς μετ' οὗ πολὺ ἡ Ῥωμαϊκὴ κοσμοκρατία, ἥτις ἀπέβλεπε πρὸς τὸν Χριστιανισμὸν ὡς πρὸς ἀσημαντὸν ἀρεσιν καὶ δευτερευόντων ἰουδαϊκῆς, ἡσθάνθη τὸ ἔλαφρον κλονοῦμενον ὑπὸ τοῦ πῦδος τῆς καὶ ἀπειλούμενης ὑπ' αὐτοῦ ἀνατροπῆς τοῦ παλαιοῦ καὶ σαθροῦ καθεστώτος.

Οἱ Ῥωμαῖοι ἄρχοντες εἶχον ἐπιτελεῖσαι πρωτοφανῆ ἐν τῷ ἀρχαίῳ κόσμῳ ἀνεξίτητον, καὶ ἡ Ῥώμη εἶχεν ἀποβῆ ἀληθῆς πάνθεν, ὅπου ἐπετρέπετο ἡ λατρεία εἰς πάντας τοὺς θεοὺς πάντων τῶν λαῶν καὶ τῶν ἐθνῶν. Μετὰ τινος ἔθους ὑποφίας καὶ φόβου ἀπειδὸν οὗτοι εἰς τὴν ταχέαν ἀσκήσιν μίαν νέαν θρησκευτικὴν τάξεω, τῆς τάξεως τῶν χριστιανῶν, αἰώνως ἀπέχοντο τῶν θυσιῶν, τῶν ἐσθῶν καὶ πανηγύρεων, τῶν ἀμφιθεάτρων καὶ τῶν ἄλλων ἀσέμων ἔργων τὰ πολλὰ τελετῶν, αἰώνως εἶχον ταῦτα ὁδὴ πρὸς αὐτὴν τὴν λειτουργίαν τῆς

πολιτείας καὶ ἐθεράπευον τὴν φιλοδοξίαν καὶ τὸν ἐγωισμόν τῶν ἀρχόντων. Διὰ ταῦτα ἡ τάξις τῶν χριστιανῶν, ἐν μέσῳ τοῦ διεφθαρμένου ἐκείνου κόσμου, ἐνέπνευσεν ὑποφίας καὶ φόβου διὰ τὰς ὑπερβόλους αὐτῶν ἀρετὰς, αἰώνως πολὺ ἐξέλιξον τὰς διεφθαρμένας τότε ἀρχὰς, καὶ διὰ τούτο ἐπέσπρον τὸ μίσην καὶ τὴν ἐχθρότητα ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων, καὶ προσήλθεν ἐξ αὐτῶν ὁ πρῶτος ἐπὶ Νέμενος διωγμὸς.

Τότε ὁ παλαιὸς καὶ καταρρέων ἀμρτωλὸς κόσμος ἐγένετο θεατῆς πρωτοφανοῦς καὶ καταπληκτικοῦ θεάματος, ἐπερ ἐξώργισε καὶ παρέφερον αὐτὸν εἰς μᾶλλον. Ὁ Ῥωμαϊκὸς λαὸς εἶχε ἐιδεθῆ ἤδη εἰς θεάματα δούλων μονομάχων ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ ἀλληλοσφαζομένων, εἰς τὸν σπαραγμὸν ἀπειθῶν ἢ ἐπιως ἄλλως πτασάντων δούλων, ριπτομένων βορᾶ τῶν θηρίων, ἀλλὰ πάντες οὗτοι εἶχον τὴν ἐψιν ἀγρίαν, κτηνώδη, καθόλου ἐλεινή.

Ὅτε ἡ Νέμενος ἀνεσολόπιος τοῦ πρώτου χριστιανοῦ, ὡς ἐγκληματίας κατὰ τῆς Ῥώμης, καὶ μετῆβαιεν αὐτοὺς εἰς ἔλθας καιομένας, ὁ Ῥωμαϊκὸς σαρφετὸς πολὺ ἐξενόθη βλεπόν ἐπὶ τὰ γαλήνια τούτων πρόσωπα, καὶ τὰ συμπαθέστατα βλέμματα ἀνατενόμενα πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκπέμποντα ἀνεκλάλητον λαμπηρόνα ψυχικῆς ἐξάρσεως, ὡσεὶ ἦσαν οὗτοι ὀπερσώματα θεῶν.

Κατέπληξαν ἐπὶ μάλλον τὸν Ῥωμαϊκὸν σαρφετὸν τὰ ἐπακουθίσαντα θεάματα εἰς τὸ ἀμφιθέατρον. Ἐκεῖ οἱ χριστιανοὶ ἐφαίνοντο ἔξοι ἔθως πρὸς τὸν περὶ αὐτοῦ κόσμον, ἀμείβετο πρὸς τὸν ἀπειλούοντα αὐτοὺς τραγικὸν θάνατον, ἐν ἐφαίνοντο ἀποδεχόμενοι μετὰ τινος ἠθικῆς χαρᾶς καὶ γαλήνης. Ὁ σαρφετὸς διεμαρτύρετο καὶ ἐμῆνοτο εἰς οὐδεμίαν βίαν, οὐδεμίαν ἐδῶνην κατάρθρον ἢ ἀποσπάσθη γοερὰς κραυγὰς καὶ ἄλλα κώσοι βαθεῖαι ἐδῶνη ἀλαλαξὸς τὰ πρόσωπα τῶν σπαρασσόμενων καὶ βασανιζομένων χριστιανῶν.

Τὸ μάλιστα ἔθως καταπληκτικὸν αὐτοῦ καὶ ἐξεγερτικὸν τὸ παράφορον μίσην ἦτο ἡ ἀνελπίστως καὶ ἀπάναντος γαλήνη καὶ ἡ διαλάμπουσα εἰς τὰ πρόσωπα ὑπερκόσμος ἀγλή παρθέμων καὶ γυναικῶν σπαρασσόμενων ὑπὸ τῶν θηρίων ἢ βασανιζομένων ὑπὸ τῶν θηρίων.

Αἱ γυναῖκες μέχρι τότε ἦσαν σκευὴ μόνον ἡσθῆς διὰ τὸν σαρφετὸν ἐκείνον, ἦσαν πράγματα καὶ οὐχὶ πρόσωπα, καὶ τῶρα ὡς χριστιανὰ παρίσταντο ἐν τῷ ἀμφιθέατρῳ ὡς ὄντα ὑπερψυκὰ. Ὅσα ὄβριος οὐτε ἀπειλαὶ, οὐτε ὀποροχέσεις, οὐτε ββάσανοι οὐτε θάνατος ἦσαν ἰκανὰ νὰ κλονήσωσι τὴν θέλαν ἡρεμίαν καὶ γαλήνην, ἥτις ἐπῆλθεν αὐτῆς δι' ὑπερφυσικῆς ἀγλή, ἥτις ἐθάμβου, καὶ ἠνώχλει μέχρι λύσεως τῶν Ῥωμαϊκῶν σαρφετῶν καὶ τοῦ διεφθαρμένου μονάρχας καὶ ἀρχοντος τῆς Ῥώμης.

Ὁ Πολωνὸς Σιγκιεβιτς, ὁ ἀρετμεταστάς ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῶν πρώτων χριστιανῶν καὶ ἰδὼς τῶν γυναικῶν εἶπε τὴν ὑψηλὴν ἐμπνεύσιν τῆς μυστικότητος αὐτοῦ α ἘΠΟΥ Βαλνεις η (Cito Vadis) ἐν τῷ προσώπῳ τῆς ἡγεμονίδος Λυδίας ἀνεπαρῆστησε τὴν συμπαθεστάτην καὶ θαυμαστήν εἰκόνα τῆς μαρτυρῆς χριστιανῆς γυναικῆς, ἀποσπᾶσας τὸ Νοβέλιον βραβείον τῆς Νορβηγίας.

Ὁ μόνον ἐν Ῥώμῃ ἀλλὰ καὶ ἐπὶ παντὸς Ῥωμαϊκοῦ Κράτους, καὶ ἰδὼς κατὰ τὰς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολικὰς χώρας κατὰ τοὺς διωγμούς, αἱ χριστιανὰι παρθένοι καὶ γυναῖκες μαρτυρῆς ἐγένοντο ἰσάριθμοι εἰμὴ καὶ ὑπεράριθμοι τῶν ἀνδρῶν καὶ ἐπεδελ-

ξαντο καταπληκτικὴν εὐστάθειαν καὶ πίστιν πρὸς τὴν νέαν θρησκείαν ὀρσάμενοι τὸ μαρτύριον ἐν γαλήνῃ καὶ χαρῇ, ὡσεὶ ν' ἀποπλήξωσι πολλὰς τοὺς θημῶς αὐτῶν.

Ἐν βλέμματι ἐπὶ τοῦ μαρτυρολογίου τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καταδεικνύει εἰς εἴσοδον πρὸς τοὺς ἀνδρας καὶ πὶ γυναῖκες προσήνεγκαν ἐαυτὰς ἐλοκαύτωμα εἰς τὴν χριστιανικὴν πίστιν καὶ ἡ χριστιανικὴ Ἐκκλησία ἐθεμελιώθη ἐπὶ τῶν ὀστέων ἐξίσου ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν μαρτύρων.

Ὁ χριστιανισμὸς καθ' ἑαυτὸν εἶνε τὸ μέγιστον θαῦμα ἐν τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῆς δημιουργίας αὐτοῦ, τὸ ἀνέστητον ὄμωσ μεγαλειότερον τοῦ θαύματος τούτου ἐξαιρεται τὰ μάλιστα ὑπὸ τῆς παντελοῦς καὶ ὀλοοχεροῦς μεταμορφώσεως τῆς γυναικῆς ὑπὸ τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ διδασκαλίας.

Διέπρεψαν καὶ ἐδοξάσθησαν γυναῖκες ἐπὶ πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς ἀρετῆς ἐν τῷ εἰδωλολατρικῷ καὶ ἐν τῷ ἰουδαϊκῷ αὐτῷ κόσμῳ, ἀλλ' αὐταὶ ἦσαν μόνον ἀραιὰ καὶ σπάνια φαινόμενα, ἐν τῷ χριστιανισμῷ διδασκόμεναι ἡ γυναικεῖα ἀρετῆ ὡς ἡ ἐλπίς ἐνώπιον ἀστέρω, καὶ ἡ ἀρετὴ αὐτῆ ἐξέλαμψεν ἀπὸ κόσμου ὀλοκλήρου γυναικῶν καὶ παρθένων καὶ τοῦτο ἐπὶ αἰῶνας.

Ἡ ἠθικὴ ἀνύψωσις ἐν τῷ εἰδωλολατρικῷ κόσμῳ προεπέθετε ἀνάπτυξιν πνευματικῆν καὶ μακρὰν ἀγωγὴν καὶ διὰ τοῦτο εἰς προνομιούχους μόνον τάξεις ἀπήνη τῆς γυναικεῖα ἀρετῆς, ἐν τῷ χριστιανισμῷ διηπότιξεν ὀλοκλήρον τὴν ἀνθρωπίνην μάζαν. καὶ ἀπὸ τῶν κατωτάτων μέχρι τῶν ἀνωτάτων στρωμάτων ἀνεδείχθησαν παρθένοι καὶ γυναῖκες ὑπέρκομοι ἠθικῶς.

Ἡ περιώνυμος τοῦ Μ. Κωνσταντινοῦ μήτηρ Ἐλένη φέρεται ὡς καπηλὴ ἐκ Βιδυλίας, καὶ παρὰ τὴν εὐτελεῖ καταγωγὴν καὶ τὸ εὐτελέστερον ἔργον αὐτῆς, οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῆ. Ἐπὶ αὐτῇ ὡς χριστιανικῆ ἀνατάλαξ κατὰ τὴν νηπιακὴν καὶ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν τὴν τοσοῦτον ὑστερον ἀμάρσασαν καὶ γιγαντωθεῖσαν ἀγάπην πρὸς τὸν χριστιανισμὸν καὶ τοὺς χριστιανούς ἐν τῇ μέγῃ ψυχῇ τοῦ ἱσαποστολοῦ ἀναδειχθέντος Μ. Κωνσταντινοῦ. Πόσον δὲ ἡ ἀγία ὄντως Ἐλένη ἐπίστευεν ἐπὶ τὴν θαυματουργὸν εὐνομίαν τῆς χριστιανικῆς θρησκείας ἐδειξαν εἶναι, πληρωθέντος ἐν Ῥώμῃ τοῦ οἴκου τοῦ μεγάλου υἱοῦ τῆς πάσης ἀμαρτίας καὶ ἐγκλήματος, τὸν ἐξαγνισμὸν καὶ τὴν ἠθικὴν αὐτοῦ κάθαρσιν ἀνεξήγητον ἐν τῇ Ἁγίᾳ Γῆ ἀνασκήψασα καὶ ἀναστηλῶσασα τὸν Τιμιὸν Σταυρὸν, καὶ τὸ ἄγιον τοῦτο σύμβολον φέρουσα ἀποκατάστησεν τὴν γαλήνην ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κωνσταντινοῦ καὶ ἐπέσπρε τὴν προσοχὴν αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἀνατολικὸν Χριστιανικὸν κόσμον συντελέσασα οὐχ ἡμισία εἰς τὴν ἀνδρωσύνην τῶν Ἀνατολ. Ῥωμαϊκῶν καὶ ὑστερον Ἑλληνικῶν ἀναδειχθέντων Κράτους.

Ὁ Ἀβιάνος, μέγας ἐν Ἀντιοχείᾳ διδάσκαλος τῆς Ῥητορικῆς, μαρτυροῦν περὶ τῆς μητρὸς τοῦ μαθητοῦ του Ἰωάννου Ἀνθούσης εἰς χρευσάσασα εἰκοσαετὶς ἐνέμεινε ἐν τ

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

“Αθλον εινε το τεμα του παρόντος πολέμου και η μετ' αυτών τύχη της Νήσου ταύτης, ην εχόμεθα πάντες εύνουν προς τους προαιωνίους πόθους ημών. Το μετέωρον όμως και αμφίβολον της καταστάσεως ταύτης δεν πρέπει ν' αποτρέψη την προσοχήν του λαού και των ηγετών αυτού Εκκλησιαστικών και πολιτικών από της πνευματικής αναπτύξεως και της εθνικής και ήθικης διαπαιδαγωγήσεως των νέων γενεών, και νομίζομεν ότι πολύ παρητάθη η αναβολή της μελετηθείσης και αποφασισθείσης βελτιώσεως της θέσεως των διδασκάλων της τε οικονομικής και της κοινωνικής.”

“Επίσημος εδόθη ύπόσχεσις εις τον τόπον δια των αντιπροσώπων του ότι τα άπρακτοθένα μέτρα θα εφημερίζοντο, άλλ' έώλησε τοϋτο η έκρηξις του Εύρωπαϊκού πολέμου, ούτινος η έκβασις έπιστεφθή εν άρχη ώς σύντομος. Ήδη όμως εισήλθομεν εις το δεύτερον ήμισυ του τρίτου έτους του πολέμου και κατά τον χρόνον τοϋτον προμυνόνται αι τρομερόταται και φονικώταται μάχαι, χωρίς δια τοϋτο να ύποψώκη ούδαμου έλλειψις περιεργασίας αυτού και η περαιτέρω διάρκειά του αποβαίνει άδηλος.”

“Αφού ο πανάγαθος Θεός απήλλαξεν ημάς της όργης του ταύτης—και δεόμεθα ίνα απαλλάξη ημάς και έφεξης—συμφέρων και προσήκων εινε βίως μεριμνήσωμεν περι των του οικου ημών ως βέλτιστα και άριστα, και εν τοις πρώτοις η περι της λαϊκής Παιδείας μέριμνα εινε το πρώτιστον και μέγιστον καθήκον παντός μεριμνών και μικρού πεπολιτισμένου λαού, η Έλληνική δά φυλή, ήτις εις και άλλη εν τῷ κόσμῳ, περι πλείστον πάντοτε έποικήστω την αλήθειαν, ως θυγατέρα και τρόφιμον αυτής γενομένη. Η ιστορία άλλως τε του πεπολιτισμένου κόσμου καθόλου και η εθνική ημών ιστορία διδάσκουσιν ότι το μεγαλειον, η δόξα και η άθανασία των εθνών όφειλεται πρώτιστα και μάλιστα εις την όρθήν και δνιά παιδευσιν και άγωγήν αυτού. Μεριμνώντες, άρα, ως μάλιστα ύπερ της λαϊκής παιδείας και άγωγής μεριμνώμεν και προνοούμεν περι του μέλλοντος της φυλής ημών, και δεν βλέπομεν ποία ταύτης μέριμνα ύπάρχει ενγεγεστέρα, ύψηλοτέρα και δια τοϋτο έντακτικώτερα.”

“Υπό τας παρούσας εκρύθμους περιστάσεις του πεπολιτισμένου κόσμου, ως μη απολέσασιν ήμεις την θεσπέν παρεχομένην ήσυχίαν και ασφάλειαν όπως εργασθώμεν ύπερ της λαϊκής μάλιστα παιδείας.”

“Υπερ της λαϊκής παιδείας μέριμνα ύπαγορεύει εν πρώτοις την παροχήν εις αυτήν του άριστου, ει δυνατόν, διδακτικού προσωπικού, και ίνα ένουσίως και προθύμως έπιδίδονται, εις το διδασκαλικόν έργον πρόσωπα άξια τούτου, άνάγκη εν πρώτοις να εξασφαλισθί εις τους διδασκάλους άμοιβή χρηματική επαρκής εις συντήρησιν άσποδής ασφαλή και αξιοπρεπή, και η αξιοπρέπεια και ασφάλεια αυτή της συντηρήσεως του διδασκάλου έλλείπει παρ' ημίν, και τοϋτο άποτελεί το μέγιστον έλάττωμα του σχολικού συστήματος ημών, διότι πάντες οι δυνάμειροι δια της νοημοσύνης, της δραστηριότητος και του χαρακτήρος αυτών να εύδοκμήσωσιν εις άλλα στάδια, άποφεύγουσι το διδασκαλικόν επάγγελμα ως άχαριστον και άπογοητευτικόν, και εφίεται ούτω τοϋτο εις ύποδεέστερα και ήτιον κατάλληλα πρόσωπα.”

“Πρώτιστα και μάλιστα πρέπει να εξασφαλισθί άρα εις τους διδασκάλους επαρκής και ίκανοποιητική χρηματική άμοιβή, και τοιαύτην αι δημόσiai γενικαι πρόσοδοι εινε ήδη ίκαναι να παρέχωσιν άνευ ούδεμιάς βλάβης οιουδήποτε άλλου κυβερνητικού κλάδου.”

“Εφόσον δε η Νήσος ημών διατελεί υπό τας παρούσας πολιτικές συνθήκας, χωρίς κυβερνήσεως εθνικής, η παιδεία του λαού πρέπει να ύπάγεται άμέσως εις τας κοινότητες και υπό την έπιτελείαν και έξάρτησιν τούτων να διατελή αυτή, και έντυχώς η άρχή αυτή εινε ήδη παραδεγμένη υπό της ένεστώσης Κυβερνήσεως και πρέπει να παραμείνη τοιαύτη μέχρι ου άνατελωσι και εις ημάς ήμέραι ασιώτερα.”

“Ούδεν καλύει σήμερον, ως ειπε προβληθί άλλοτε, ο πόλεμος κατά της εφαρμογής των μέτρων εκείνων των προταθέντων υπό των δύο Βρετανών παιδευτικών έμπειρογνωμόνων μετά μελέτην και εξέτασιν επιτόπιον, και άποδεκτών γενομένων υπό του του τόπου και των αντιπροσώπων αυτού.”

“Όταν η μισθοδοσία εις τους διδασκάλους παρέχεται εξ ήμισείας παρὰ της Κυβερνήσεως και παρ' εκάστης κοινότητος—άντι του τρίτου η τετάρτου αυτής μόνον εκ της Κυβερνητικής χορηγίας—θα γένηται δυνατόν ν' αυξηθί μεν η μισθοδοσία αυτή επαρκώς, να άνακουφισθώσι δε και αι κοινότητες.”

“Η επί τριετίαν η και πλείονα χρόνον μονιμότης της ύπηρεσίας του διδασκάλου παρὰ τη αυτή κοινότητι ειπε μέτρον άξιον έπιδοκιμασίας, καιτοι εινε γεγονός ότι αι συγχαι μεταθέσεις εινε εκούσiai και προαιρετικαι και μη έπιβαλλόμεναι υπό των Σχολικών έπιτροπών. Όποσδήποτε η μακρά διάρκεια των ύπηρεσιών αγαθού διδασκάλου εινε μέγα εύεργέτημα εις τους μαθητάς αυτού, όσον επιβλαβής εινε η συχνή άλλαγή τούτων.”

“Όταν αύξηθί η μισθοδοσία των διδασκάλων θα εινε δικαίον να απαιτηθώσι και περισσότερα προσόντα από τούτων προς εύδοκίαν του μεγάλου άληθούς έργου των, και η προσοχή πρέπει να στραφί επί το διδασκαλειον, ούτινος η όργάνωσις πρέπει να γένηται πληροτέρα και άποτελεσματικώτερα προς την μεγάλην άποστολήν του εν τῷ ξενοκρατουμένη ταύτη Νήσῳ και δια την γειτόνα Ανατολήν.”

“Η άνωτέρα έπιτροπία και έπιθεωρήσις της λειτουργίας των Δημοτικών Σχολείων άποτελεί όσαύτως σπουδαιότατον παράγοντα πρόσδου και εύδοκμήσεως αυτής, και άτυχώς εν τούτῳ χωλείνοσι μάλως τα της Παιδείας παρ' ημίν.”

“Ο θεσμός των έπιθεωρητών εινε βεβαίως άριστος, γίνεται όμως καταστρεπτικήσι αυτού τοιαύτη όστε ν' αποβαίνη επικήμιος εις την Παιδείαν του τόπου, και τοϋτο διότι τον θεσμόν τοϋτον χειρίζεται και έφασκεται άρχη με βίβρανον πάντοτε εφθαλμόν άπιδούσα προς την εθνικήν παιδείαν του Κυπρ. λαού.”

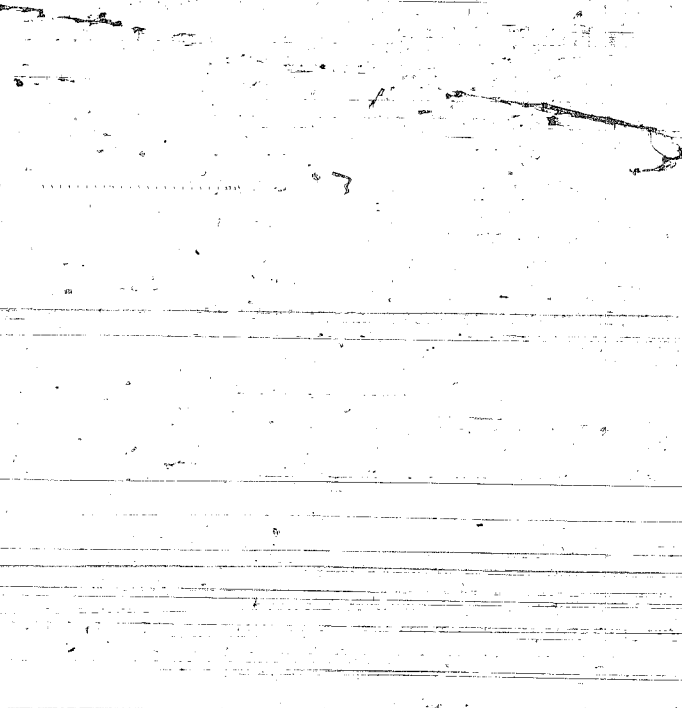
“Εσχάτως έφρόκετο να πληρωθώσι δύο θέσεις έπιθεωρητών εν τῷ Εκπαιδευτικῷ Τμήματι και ύπεβλήθησαν περι τῆς εβδομήκοντα αιτήσεως δι' αυτές, μεταξύ των αιτητών ύψηλον διδασκαλικόν εύδοκιμώτατα διετυθύνοντες επί μακρά έτη Σχολετα πόλεων η ζω-

ποπόλεων και παγκυπρίως ύπάρχοντες γνωστοί δι' την κοινωφελή δράσιν αυτών παρ' αίς ύπηρετήσαν και ύπηρετούσι κοινότητες, φαίνεται όμως άκρωβός η αξία και η εφεσία αυτή εκτίμησις τούτων υπό του τόπου άπέκλεισαν αυτούς έπιμελώς της ύπηρεσίας του Τμήματος της Παιδείας, και τοϋτο μάλιστα, ύπάρχουσιν άριστων συστάσεων από άρμοδιωτάτων προσώπων εν τῷ ύπηρεσία του Τμήματος τούτου. Έλέγηθη ότι οι γενόμενοι διάκριμοι έγένοντο τῷ συστάσει ύποψηφίου τότε βουλευτού άν τούτο ήλήθευσεν, ο κύριος ούτος δικαιούμεθα να ειπωμεν ότι έποικήσατο την χειρόστην άπαρχήν του σταδίου του.”

“Εκ της άποστολής και της ύπηρεσίας του ο έπιθεωρητής πρέπει να έχη άνωτερον όλων των διδασκάλων μόρφωσιν περι τα παιδευτικά θεωρητικήν και άσκήσιν πρακτικήν και έμπειρίαν ίνα δύναται να έμπνέη σεβασμόν και άσκή κύρος επί των έπιθεωρουμένων διδασκάλων, να γινώσκη να καταδικύνη τα κακώς η έλαττωματικάς έχοντά και να ύποχρεοί τους έπιθεωρουμένους όπως γίνονται πάντοτε κρείττονες έαυτών επ' αγαθῷ μεγάλῳ της λαϊκής παιδείας.”

“Τίνα σημασιαν η έπιθεωρησις έχει έπιθεωρήσεως υπό κοινού διδασκάλου, κατωτέρου πολλάκις την μόρφωσιν και την έμπειρίαν, και τίνας δύναται να παροχή ούτος πληροφορίας προς την προεπισταμένην της Παιδείας άρχήν, αν ύποθέσωμεν ότι αυτή ένδιαφέρεται άποσπάρησιν ύπερ της Παιδείας του τόπου.”

“Θά ειχομεν πολλά να ειπωμεν περι της έλλειψέως και έλαττωματικής έπιθεωρήσεως και τοϋτο ίσως πράξομεν εν προσήκοντι καιροῷ, ένταύθα δε άρκούμεθα να προκαλέσωμεν την προσοχήν των κ. κ. αντιπροσώπων όπως το ζήτημα της Παιδείας άποτελέση άντικείμενον σπουδαίας μελέτης και γένηται η δέουσα νομοθετική πρόνοια προς βελτίωσιν των της λαϊκής παιδείας παρ' ημίν, βελτιουμένης της θέσεως των διδασκάλων.”

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Χθές ο Ορθόδοξος Έλληνικός κόσμος ήγε την εορτήν των Έλληνικών γραμμάτων επί τη έπιτελειῳ των Τριών Μεγάλων Ιεραρχών, εορτήν ήτις άποτελεί άναπαράστασιν και πόνει ανέγκειαν των πνευματικών πανηγύρεων εις ός ήσόμενεν ο άρχαίος Έλληνικός κόσμος και αίνειν άπειρόν χαρακτηριστικόν γνώρισμα του Έλληνικού βίον κείται δι' η εορτή αυτή έξαιρετικήν σημασίαν και αξίαν δια τον νεώτερον Έλληνισμόν, διότι άποτελεί την άνάγκασιν και συγγένευσιν της Έλληνικής μετά της Θεας σοφίας, εξ ης προήλθεν ο Χριστιανικός Έλληνισμός, εν εκπροσωπεί η ένδοξος Βυζαντιική Αδελφότητα, μύσαι δε και δημιουργοί έγένοντο οι Τρεις Μεγάλοι Ιεράρχαι ούτως κατά συγκυρίαν ούχι δυσσεμνήσαντες τυγχάνουσιν Έλληνες εκ του Ασιατικού Έλληνισμού και συνεπώς μάρτυρες άπώλεις του πνευματικού και εθνικού κράτους αυτού επί την Ανατολήν.

Η εορτή αυτή πανηγυρίζεται κυρίως υπό των Έλληνικών Εκπαιδευτηρίων και του μαθητικού κόσμου και εινε προσφορωτάτη δέουσα ύποκαλή την φιλομάθειαν και έπιτελήν την ροπήν και έρεσιν αυτού προς εθνη και ύψηλά ιδεώδη άτινα έγένοντο γνώρισμα της Έλληνικής φυλής.

Διά ταύτα ήδη καταβάλλεται και υπό της Εκκλησίας και υπό των Εκπαιδευτηρίων πάσα προαπάθεια όπως η πανήγυρις αυτή διεξάγηται μετά πάσης της δυνατής μεγαλοπρεπειας και λαμπρότητος ίνα προκαλή θερμόν το διαφέρον του Έλληνικού Κοινού και προσενη βαθείαν και άνεξάλειπτον έντύπωσιν εις τας ψυχάς του μαθητικού κόσμου του τε άρρενος και του θήλεος.

Ξηρός και τυπικός και άγονος πανηγυρισμός εορτής, ήτις έγένετο πηγή τσοσούτου και τηλικούτου πλούτου πνευματικού και ήθικου εις την Έλληνικήν φυλήν εινε άσυντάβητα προς την ιεράν μνήμην των μεγάλων Φωστήρων της Εκκλησίας ημών και της οίκουμένης και έμφανίει έλλειψιν ένθουσιασμού προς τα εϋγενή και ύψηλά ιδεώδη της φυλής ημών, συμπλεκόμενα ήδη άδακτύτως προς τα της Ορθόδοξου Έλληνικής Εκκλησίας.

Τά Εκπαιδευτήρια της ήμετέρας Κοινότητος έτέλεσαν χθές την εορτήν των Έλλην. γραμμάτων μετά της συνήθους μεγαλοπρεπειας και λαμπρότητος.

Προσέβηθη τῇ προεραία εις την έσπερινόν εν τῷ καθεδρικόῳ ναῷ Ἀγ.

Ιωάννου τα διδασκαλεία των θηλέων και των άρρένων και το Π. Γυμνάσιον ως και αι άνωτέρα τάξεις των Παρθενωγαγείων και των Ἀσκητικῶν Σχολείων, όπου οι χοροί του Π. Διδασκαλείου υπό την διεύθυνσιν του έδικού καθηγητού αυτών κ. Κλ. Ἀρτεμίδου έψαλον την ακολουθίαν έπιμελώς.

Τῇ έπιούσῃ έτελέσθη άρχιερατική λειτουργία υπό της Α. Μ. του Ἀρχιεπισκόπου και τῇ 10 π.μ. ήξαστο η σχολική εορτή εν τῷ καταστήματι του Π. Γυμνασίου δια της νενομισμένης τελετεσεσίας υπό της Α. Μ. του Ἀρχιεπισκόπου και του Πανοσιολογ. Ἀρχιμανθρέου κ. Μακαρίου, καθ' ην έγένετο δέησις ύπερ των ζώντων και τεθνώντων εθεργετών των Εκπαιδευτηρίων, έν μέσῳ πανκοιτης συρροής φιλομούσου κόσμου, παρισταμένων των κ. κ. Σχολ. Ἐπιτρόπων, του διδασκαλικού προσωπικού και πολλών έγκριτών συμπολιτών.

Ψαλόντος έπιμελώς και άρμονικώς έν χορῷ του θύμου εις το Π. Γυμνάσιον, ειπε τον πανηγυρικόν ο καθηγής των θερησευτικῶν κ. Ι. Παπακοσμογιού θέμα λαβόν την εξέλιξιν της προσεγγίσεως και άνακρασεως του Έλληνισμού και του Χριστιανισμού, συμπληρωθείσης και κορυφωθείσης δια των Τριών Μεγάλων Ιεραρχών, έπραγματευσθη δε το θέμα του μετά έλευνητης σαφηνείας και έμβριθείας έπισπασμένος τα συχρητήρια πάντων.

Ποικίλον, πλούσιον και έπιμνημον ένέμετο και μετά πολλῆς έπιτυχίας έξτελέσθη το κολλυβητικόν πρόγραμμα της εορτής, καθ' ο έξτελέσθησαν άπαγγελλαι, διάλογοι, ζήματα εθνικά και πατριωτικά έν χορῷ ή δια τετραχόρδων και μανδολίνων υπό τε των μαθητηρίων και των μαθητών όλων των τάξεων και των ήλικιών, και η λαμπρά και έμπνευστική εορτή έληξε δια του θεασπέου εις την έλευθερίαν θυμῳ.

Η τελετή έληξε τῇ 12 ὡρῃ προσεήνεσσα την άριστήν έντύπωσιν εις το παμπληθές άκροατήριον όλον, έν ψ έπιδόναζε το ωραίον φύλον και έπεκράτει άπολύτως το λαϊκόν στοιχείον, το έχόμενον στεροτέρων των πατριών.

Ο ΚΑΙΡΟΣ

“Από του π. Σαββάτου νέαι καταπίπτουσι βροχαι άνα την Νήσον ενεργητικαι εις την γεωργίαν, έν Μεσσαρίε όμως έπιθυμοσι διαραστέρας και ραγδαίστερας βροχάς ίνα καταρρέσωσιν οι ποταμοί και άρδύσασιν την εριβόλακα παιδιάδα προς εξασφάλισιν της τε χειμερινής και της θερινής συγκομιδής, και η έπιθυμία των πιθανώτατα θα πληρωθί χάρις εις την έπιμονον ροπήν του καιρού προς βροχάς.”

ΤΑ ΤΡΟΦΙΜΑ

“Από της π. εβδομάδος τα κροτολετα παρέχουσιν ήδη επαρκής και άριστον κρέας εις την τιμήν της διατιμήσεως χάρις εις την έννοιαν του καιρού δια την κτηνοτροφίαν.”

“Που και που έμφανίζονται και ώς, γινόμενα όμως άναρπαστά άμφ' τη έμφανίσει των, και το χαλλομοί παρυσιάζεται πολύ άραία.”

“Ελλάζομεν ότι η έννοια του καιρού θα άποκαταστήσῃ την προτέραν τάξιν εις την άγοράν μας.”

“Ο καθάρις αίτινος άρτος πωλείται άντι 5 γρ. πρωτοπαυούς δια την Νήσον μας τιμής παρέχεται δε έντυχώς δια το πολύ του λαού επαρκέστερος μεικτός άρτος.”

